

Finansministeren (C. Hage): Maa jeg til det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Steensen-Leth) sige, at naar jeg ikke har besvaret det Spørgsmaal, han rettede til Regeringen om, hvad dens Hensigt er vedrørende Fremsættelse af et Forslag om den kommunale Valglov i Kjøbenhavn, er Grunden den, at dette Spørgsmaal i alt Fald slet ikke henhører under Finansministeriet.

Da ingen ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

vedtoges uden formelig Afstemning.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Lovforslaget om en Formue- og Indkomstskat.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges ovenstaaende Forslag af *P. G. C. Jensen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 527 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Jeg tilstaar, at dette Lovforslag gør det samme Indtryk paa mig, som naar nogen faar noget, eller endog meget, og dog forlanger mere. Jeg ser ikke rettere, end at dette Lovforslag i Virkeligheden maa forstaas saaledes, at man med Hensyn til disse Ejendomme ikke er tilfreds med at komme ind under de samme Vilkaar, som Landets øvrige Landejendomsbesiddere, altsaa med at faa ophævet Gammelskatten og hvad dertil hører, men vil have endnu mere, nemlig Afskaffelse af noget, der i Øjeblikket eksisterer under Navn af Jordebogsafgifter. Jeg tilstaar, at jeg ikke ganske kan erkende det Krav, man her opstiller, for berettiget, og jeg ser ikke anden Grund anført derfor end den, at der med Hensyn til tilsvarende Ejendomme i den afstaaede Del af

Slesvig ved de tyske Domstole er truffen den Afgørelse, at Jordebogsafgifterne bør betragtes som Skatter. Jeg maa tilstaa, at jeg aldeles ikke indser, hvad dette kommer os ved. At man i Tyskland i et vist bestemt Forhold, i en vis bestemt Henseende betragter disse Afgifter som Skatter og ikke som Jordebogsafgifter, kan ikke for os være afgørende med Hensyn til deres Karakter. Nu er der ganske vist, som man ser, anstillet adskillige Undersøgelser, og Resultaterne af disse foreligge i Lovforslagets Bemærkninger, men det er mig ikke muligt at overbevise mig om, at man er trængt til Bunds i Sagen. Jeg har det Indtryk, at det er vilkaarligt, naar man giver disse Ejendomme en Særstilling, derved at man foruden at ophæve Gammelskatten, som paahviler dem saa vel som alle andre Ejendomme i Landet, tillige eftergiver dem en Del af Jordebogsafgiften, thi derved faa de forholdsvis mere end de andre Statsborgere, og jeg har ikke hidtil kunnet tilegne mig den Anskuelse, at dette er rigtigt. Men det er maaske muligt, at jeg ved den videre Forhandling af Sagen kan komme til et andet Resultat. Jeg skal bestræbe mig derfor.

Steensen-Leth: Maa jeg tillade mig i Modsætning til den sidste ærede Taler at takke det højtærede Ministerium, fordi det har forelagt dette Lovforslag. Den ærede sidste Taler baserede sin Kritik paa blotte Følelser. Jeg baserer min Tak paa Realiteter, paa hvad der foreligger her i Lovforslaget med dets Bemærkninger. Det afviger en Del fra det Forslag, jeg i sin Tid havde den Ære at indbringe i det høje Ting, men efter at have gennemlæst Bemærkningerne og Lovforslaget selv, kan jeg ikke andet end erkende det for fuldt berettiget. Paa de slesvigske Distrikters Vegne tror jeg at burde sige den højtærede Minister Tak, fordi han har forelagt det i en saa god og retfærdig Form.

Steffensen: Jeg tror, at den Udtalelse, som faldt fra den første ærede Taler i denne Sag (P. G. C. Jensen), noget beror paa en Misforstaaelse. Sagen forholder sig ikke, som den ærede Taler fremstillede den; man har i Tyskland ikke kunnet udtale noget i en Dom om denne Jordebogsafgift, thi den eksisterer ikke Syd for Grænsen. Den opstod nemlig først i 1867 ved Loven af 29de Marts. Hvad det i Tyskland drejede sig om, var, om visse af de Afgifter, som i de ikke matrikulerede Sogne bestod under forskellige Navne, vare